

اثر ترتیب تلقیح کشت‌های میکروبی و درجه حرارت گرمخانه‌گذاری بر ماست پروبیوتیک حاوی لاکتوباسیلوس کازئی

نفیسه دهقانی^a، رضوان پوراحمد^{b*}، نبی الله نعمتی^c

^aدانشجوی کارشناسی ارشد علوم و صنایع غذایی، دانشگاه آزاد اسلامی، واحد ورامین - پیشوای، ورامین، ایران

^bاستادپار دانشگاه آزاد اسلامی، واحد ورامین - پیشوای، دانشکده کشاورزی، گروه علوم و صنایع غذایی، ورامین، ایران

^cدانشیار دانشگاه آزاد اسلامی، واحد ورامین - پیشوای، دانشکده کشاورزی، گروه زراعت، ورامین، ایران

تاریخ پذیرش مقاله: ۱۳۹۰/۱۲/۱۰

تاریخ دریافت مقاله: ۱۳۸۹/۱۱/۹

چکیده

مقدمه: لاکتوباسیلوس کازئی یکی از باکتری‌های پروبیوتیکی است که پتانسیل کاربردی ویژه‌ای در تولید فراورده‌های شیری پروبیوتیکی مانند ماست دارد، لذا با توجه به مقبولیت مصرف بالای ماست و خواص مثبت بسیار پروبیوتیک‌ها جهت تولید ماست پروبیوتیکی حاوی لاکتوباسیلوس کازئی، اثر ترتیب تلقیح کشت‌های میکروبی و درجه حرارت گرمخانه‌گذاری بر کیفیت و زنده‌مانی پروبیوتیک‌ها در چنین محصولی مورد ارزیابی قرار گرفت.

مواد و روش‌ها: در این تحقیق اثر ترتیب تلقیح (تلقیح همزمان باکتری‌های ماست و لاکتوباسیلوس کازئی، تلقیح اولیه باکتری‌های ماست و تلقیح ثانویه لاکتوباسیلوس کازئی، تلقیح اولیه لاکتوباسیلوس کازئی و تلقیح ثانویه باکتری‌های ماست) و دمای گرمخانه‌گذاری (C) (۳۷ و ۴۰°C) مورد بررسی قرار گرفت. نمونه‌های ماست از نقطه نظر pH، اسیدیته، درصد آب اندازی (سینزیس)، شمارش باکتری پروبیوتیک و خواص حسی (طعم، رنگ، بافت) مورد ارزیابی قرار گرفته و با نمونه شاهد (ماست فاقد باکتری‌های پروبیوتیک) مقایسه گردیدند. در مرحله بعد بهترین نمونه‌ها از نظر کیفیت حسی انتخاب گردیده و به مدت ۲۱ روز در دمای C ۴° نگهداری شدند و طی این مدت از نظر خواص فیزیکوشیمیایی و شمارش باکتری پروبیوتیک مورد ارزیابی قرار گرفتند.

یافته‌ها: نتایج نشان داد که کشت همزمان باکتری‌های ماست و لاکتوباسیلوس کازئی در دو دمای C ۳۷ و ۴۰° بهترین خواص حسی را موجب می‌شود. نتایج حاصل از ارزیابی‌های صورت گرفته بر روی نمونه‌های انتخاب شده در طول دوره نگهداری در سرما نشان داد که، نمونه ماست گرمخانه‌گذاری شده در دمای C ۳۷ کمترین درصد آب اندازی و بیشترین تعداد باکتری پروبیوتیک زنده را در پایان دوره نگهداری داشت. کمترین میزان pH و بالاترین مقدار اسیدیته نیز به نمونه ماست گرمخانه‌گذاری شده در دمای C ۴۰° مربوط می‌شد.

نتیجه‌گیری: بررسی حاضر نشان داد که کشت توأم باکتری‌های ماست و لاکتوباسیلوس کازئی در دمای C ۳۷° منجر به کیفیت بهتر محصول از نظر ظاهری و زنده‌مانی باکتری‌های پروبیوتیک می‌گردد.

واژه‌های کلیدی: ترتیب تلقیح، دمای گرمخانه‌گذاری، لاکتوباسیلوس کازئی، ماست پروبیوتیک

* نویسنده مسئول مکاتبات

مقدمه

ماست یک فراورده شیری است که به وسیله تخمیر لاکتیکی توسط دو باکتری آغازگر ماست، لاکتوپاسیلوس دلبروکی زیرگونه بولگاریکوس^۱ و استرپیتوكوس Lourens-Hattingh & Viljoen, 2001 از حال حاضر ماست پروبیوتیک یکی از پرمصرف‌ترین فراورده‌های شیری در جهان است که علت آن ارزش سلامتی بخش ویژه آن است. از خواص سلامت بخش پروبیوتیک‌ها می‌توان به بهبود هضم لاکتوز (Shah, 2007)، بهبود جذب کلسیم، سنتز ویتامین‌ها و پروتئین‌ها (Rasdhari et al., 2008)، تحریک و ارتقاء سیستم ایمنی بدن (Isolauri et al., 2001)، کاهش سطح کلسترول سرمه خون (Begley et al., 2006; Liong & Shah, 2005) و سطح جلوگیری از انواع سرطان (Viljanen et al., 2005)، جلوگیری از تعادل میکروبی روده (Rafter, 2002)، جلوگیری از رشد و فعالیت میکروب‌های بیماریزا (Vasiljevic & Shah, 2008) و افزایش ارزش تغذیه‌ای (Vasiljevic & Shah, 2008) ... اشاره کرد. لاکتوپاسیلوس کازئی یک باکتری گرم مثبت، مزو菲尔، میله‌ای شکل، میکروآثروفیل، کاتالاز منفی و بدون اسپور بوده (مرتضویان و سهرابوندی، ۱۳۸۵) که قابلیت بقاء بالایی در فراورده‌های تخمیری شیری دارد (Rasdhari et al., 2008).

اسید لاکتیک تولید شده توسط لاکتوپاسیلوس کازئی از نوع L^+ است و به ونکومایسین مقاوم می‌باشد. این باکتری نسبت به لاکتوپاسیلوس اسیدوفیلوس مقاومت کمتری به شیره و معده و نمک‌های صفراء دارد (مرتضویان و سهرابوندی، ۱۳۸۵). فعالیت این باکتری بیش از بقیه لاکتوپاسیلوس‌های یافت شده در فرآورده‌های تخمیری شیر بوده و قادر به تخمیر طف وسیعی از کربوهیدرات‌های موجود در محیط است. این باکتری به صورت منفرد و یا در ترکیب با پروبیوتیک‌های دیگر، جهت دستیابی به ویژگی‌های مطلوب تغذیه‌ای، ارگانولپتیکی و تکنولوژیکی، به ماست اضافه می‌شود (Vahcic & Hruskar, 2000).

مواد و روش‌ها
- مواد مصرفی

(الف) شیر: شیر خام ۱/۵٪ چربی با ماده خشک ۱۱-۱۲٪ و شیرخشک بدون چربی و آنتی بیوتیک منفی جهت تولید شیریازسازی شده از کارخانه پگاه تهران تهیه شد.

(ب) کشت‌های آغازگر میکروبی: سویه‌های میکروبی YC-X11 مورد استفاده شامل کشت ترکیبی ماست با مشخصه-YC-11 حاوی لاکتوپاسیلوس دلبروکی زیر گونه بولگاریکوس و استرپیتوكوس ترموفیلوس و کشت تک سویه پروبیوتیکی لاکتوپاسیلوس کازئی LC-01، هر دو به صورت خشک شده انجمادی و از نوع DVS، از نمایندگی شرکت کریستین هانسن^۲ دانمارک تهیه گردید.

(ج) محیط‌های کشت میکروبی: شامل محیط کشت آلمان تهیه گردید. آنتی بیوتیک و نکومایسین محصول شرکت سیگما^۳ آمریکا برای غنی کردن محیط کشت

¹ *Lactobacillus delbrueckii subsp. bulgaricus*³ Immobilization⁶ CHR-Hansen⁴ Polyacrylamide⁷ MERCK² *Streptococcus thermophilus*⁵ Chemically modified chitosan beads⁸ Sigma

سانتی گراد به مدت ۱۵ دقیقه) اعمال گردید. پس از توزیع آن در ظرفی به حجم ۱۰۰ سی سی، تلقیح آنها با کشت‌های میکروبی مربوطه در دمای ۴۲-۴۳ درجه سانتی گراد، به قرار زیر صورت گرفت:

(الف) مایه YC-X11 به میزان ۱۰ میلی لیتر (برابر ۱٪)

(ب) مایه LC-01 به میزان ۶ میلی لیتر

نمونه های شیرهای تلقیح شده (۶ نمونه) به همراه نوع مایه تلقیحی و زمان گرمخانه گذاری در جدول ۱ آورده شده است. شیرهای تلقیح شده بر اساس نوع مایه مورد استفاده در آنها تا رسیدن به $pH = 4/8 - 4/7$ در گرمخانه ۳۷ درجه سانتی گراد قرار داده شدند.

- فاکتورهای مورد آزمون

اندازه گیری pH:

اندازه گیری این شاخص با استفاده از pH متر (METTLER TOLEDO) آلمان، در نمونه، مطابق با دستور العمل شماره ۲۸۵۲ استاندارد ملی ایران انجام گرفت.

اندازه گیری اسیدیته:

اسیدیته بر اساس درجه دورنیک و با استفاده از سود ¹ نرمال و معرف فنل فتالین در نمونه، مطابق با دستور العمل شماره ۲۸۵۲ استاندارد ملی ایران انجام گرفت.

۲۹

استفاده شد. از قرص‌های رینگر (مرک آلمان)، به منظور تهیه سرم‌های رقت و از گازپک (مرک آلمان)، جهت بی‌هوایی کردن محیط استفاده شد.

- روش تهیه مایه کشت اولیه

به منظور فعال‌سازی اولیه لاکتوباسیلوس کازئی، ابتدا مقدار ۱۰۰ گرم شیر خشک بدون چربی در ۹۰۰ سی سی آب مقطر حل گردید (W/V). سپس به مدت ۲۰ دقیقه در دمای حدود ۹۰°C حرارت داده شد، بلا فاصله با استفاده از آب سرد دمای آن به حدود ۴۲ درجه سانتی گراد رسانده شد. سپس به مقدار ۰/۳ گرم از گرانول‌های لاکتوباسیلوس کازئی به داخل شیر اضافه گردید و به طور کامل از طریق به هم زدن یکنواخت شد تا گرانول‌ها به طور کامل در داخل شیر حل شود. سپس شیر حاصله در حمام آب ۴۲ درجه سانتی گراد قرار گرفت. اسیدیته این شیر در ابتدای گرمخانه گذاری و در ساعت‌های متواتی گرمخانه اندازه گیری گردید. سپس از شیر حاصله زمانیکه اسیدیته آن به حدود ۸۲ درجه دورنیک رسید به عنوان مایه کشت مقدماتی^۱ استفاده شد (میرزاei و کریم، ۱۳۸۳). کشت استارتر ماست نیز در یک لیتر شیر خشک بازسازی شده به طور کامل حل گردید، سپس از این شیر به عنوان مایه کشت استفاده شد.

- روش تولید ماست پروپیوتیک

به روی شیر خام مورد استفاده تیمار حرارتی (۹۵ درجه

جدول ۱- معرفی تیمارهای مورد استفاده در تحقیق

شماره	کد نمونه	ترتیب تلقیح کشت‌های میکروبی
۱	YC(1)	تلقیح همزمان باکتری‌های ماست و لاکتوباسیلوس کازئی
۲	C-Y(1)	تلقیح اولیه لاکتوباسیلوس کازئی تا رسیدن به $pH = 5/6$ و سپس تلقیح ثانویه باکتری‌های ماست
۳	Y-C(1)	تلقیح اولیه باکتری‌های ماست تا رسیدن به $pH = 5/6$ و سپس تلقیح ثانویه لاکتوباسیلوس کازئی
۴	YC(2)	تلقیح همزمان باکتری‌های ماست و لاکتوباسیلوس کازئی
۵	C-Y(2)	تلقیح اولیه لاکتوباسیلوس کازئی تا رسیدن به $pH = 5/6$ و سپس تلقیح ثانویه باکتری‌های ماست
۶	Y-C(2)	تلقیح اولیه باکتری‌های ماست تا رسیدن به $pH = 5/6$ و سپس تلقیح ثانویه لاکتوباسیلوس کازئی
۷	Co	نمونه ماست کترل (بدون پروپیوتیک)

Y: نشاندهنده کشت‌های استارتر ماست معمولی (YC-X11) می‌باشد.

¹ Pre-culture

اثر ترتیب تلخیج کشت‌های میکروبی و درجه حرارت بر ماست پروپیوتویک

(McGrew, 2007)

- تجزیه و تحلیل آماری

تمامی آزمایشات در سه تکرار انجام گرفت و داده‌ها توسط نرم‌افزار 16 SPSS با احتساب دامنه اطمینان ۹۵٪ آنالیز شدند. میانگین تیمارها نیز با روش دانکن مقایسه گردید.

یافته‌ها

- زمان گرمخانه گذاری

جدول ۲، زمان گرمخانه گذاری نمونه‌های مختلف را برای رسیدن به $pH=4/8$ نشان می‌دهد. مطابق جدول ۲، نمونه ۵ بیشترین زمان گرمخانه گذاری را داشته که به طور معنی‌داری از زمان گرمخانه گذاری سایر نمونه‌ها بیشتر بود ($p\leq 0/05$). سپس تیمار ۶ بیشترین زمان گرمخانه گذاری را داشته که به طور معنی‌داری با نمونه ۵ تفاوت داشت (کمترین زمان گرمخانه گذاری به نمونه ۱ اختصاص داشت. از طرفی زمان گرمخانه گذاری نمونه ۱ با زمان گرمخانه گذاری نمونه‌های ۳، ۵ و ۶ اختلاف معنی‌داری داشتند ($p\leq 0/05$).

- جمعیت باکتری پروپیوتویک

مطابق جدول ۳، بالاترین جمعیت لاکتوباسیلوس کازئی در نمونه ۲ ملاحظه گردید که به طور قابل ملاحظه و معنی‌داری بیشتر از مقدار آن در سایر نمونه‌ها بود. کمترین جمعیت این باکتری پروپیوتویکی نیز مربوط به نمونه ۶ بود که البته از لحاظ آماری هیچ تفاوت معنی‌داری در جمعیت لاکتوباسیلوس کازئی این نمونه و سایر نمونه‌ها (به جز نمونه ۲) وجود نداشت.

جدول ۲- زمان گرمخانه گذاری نمونه‌های ماست پروپیوتویک برای رسیدن به $pH=4/8$ (میانگین \pm انحراف معیار)

تیمارها	زمان گرمخانه گذاری (بر حسب دقیقه)
۱	۲۱۶/۷±۱/۸۹ ^d
۲	۲۴۴±۰/۵۷ ^{cd}
۳	۲۶۰±۱/۲۳ ^{bc}
۴	۲۳۰±۱/۲۳ ^{cd}
۵	۳۲۰±۳/۴۶ ^a
۶	۲۸۳±۲/۳۱ ^b
۷	۲۳۱/۶۷±۰/۷۶ ^{cd}

* حروف مشابه نشان دهنده عدم معنی دار بودن است ($p>0.05$).

¹ Pour Plate

² Standard Plate

سنجهش آب اندازی یا جدا شدن سیرم:

جهت اندازه‌گیری میزان آب‌اندازی یا سینزرس، ۴۰-۳۰ گرم از نمونه ماست در لوله‌های سانتریفیوژ وزن شد و سپس لوله‌ها در سانتریفیوژ با دور $g \times ۲۲۲$ به مدت ۱۰ دقیقه در دمای ۱۰ درجه سانتی‌گراد سانتریفیوژ شدند. بعد از سانتریفیوژ کردن، سرم آزاد شده که در بالای لوله آزمایش قرار داشت در یک ارلن ریخته شد و وزن مایع شفاف اندازه‌گیری شد و از تقسیم میزان آب آزاد شده به میزان ماست اولیه مقدار آب‌اندازی به صورت درصد محاسبه گردید (Unal *et al.*, 2003).

- آزمون میکروبی

آزمون میکروبی شامل کشت نمونه‌ها در محیط MRS Vancomycin agar به روش پورپلیت¹ و مطابق روش استاندارد صفحه‌ای^۲ صورت گرفت. به این شکل که ابتدا رقت‌های مناسبی از نمونه در محلول رینگر استریل، ۳۷°C تهیه شده و بعد از انجام کشت، پلیت‌ها به گرمخانه منتقل شدند. شمارش کلی بعد از ۷۲ ساعت گرمخانه گذاری انجام گردید (Tharmaraj & Shah, 2003).

- ارزیابی ویژگی‌های حسی ماست پروپیوتویک

به منظور ارزیابی حسی نمونه‌ها از ۷ نفر ارزیاب آموزش دیده استفاده شد. به این صورت که ظروف 100 ml گرمی حاوی ماست به صورت تصادفی شماره گذاری گردید و به صورت تصادفی در اختیار اعضای گروه ارزیاب قرار گرفت. برای فاكتورهای «عطر و بو» و «طعم و مزه» درجه‌بندی ۱۰ تایی (۱۰ به معنای حداکثر امتیاز) و برای فاكتورهای «بافت» و «رنگ و ظاهر» درجه‌بندی ۵ تایی (۵ به معنای حداکثر امتیاز) در نظر گرفته شد (Aryana and

۳۰

جدول ۳- جمعیت لاکتوباسیلوس کازئی در ماست پروپیوتیک در خاتمه گرمخانه گذاری (میانگین ± انحراف معیار)

تیمارها	جمعیت لاکتوباسیلوس کازئی (cfu / ml)
۱	۳/۴۵×۱۰ ^۷ ±۰/۲۱ ^b
۲	۶/۹۰×۱۰ ^۷ ±۰/۲۹ ^a
۳	۲/۵۷×۱۰ ^۷ ±۰/۱۰ ^b
۴	۱/۷۶×۱۰ ^۷ ±۰/۰۵ ^b
۵	۱/۹۳×۱۰ ^۷ ±۰/۰۷ ^b
۶	۱/۹۰×۱۰ ^۷ ±۰/۰۶ ^b

* حروف مشابه نشان دهنده عدم معنی دار بودن است ($p>0.05$).

جدول ۴- امتیازات حاصل از ارزیابی طعم، بافت و رنگ نمونه های ماست پروپیوتیک بعد از تولید (میانگین ± انحراف معیار)

تیمارها	شاخص ها
۱	طعم و مزه
۲	رنگ و ظاهر
۳	بافت
۴	طعم و مزه
۵	رنگ و ظاهر
۶	بافت
۷	طعم و مزه

* حروف مشابه نشان دهنده عدم معنی دار بودن است ($p>0.05$).

(a) طعم و مزه: بیشترین نمره طعم و مزه ارزیاب ها به نمونه ماست ۱ داده شد که از نظر عددی با نمونه ماست شاهد تفاوت معنی داری نداشت. کمترین نمره نیز به نمونه ماست ۲ داده شد که تفاوت معنی داری با نمونه ۱ و نمونه ماست کنترل داشت ($p\leq 0.05$).

(b) رنگ و ظاهر: در ارتباط با رنگ و ظاهر نمونه ها نیز می توان گفت تفاوت معنی داری وجود نداشت و تمام نمونه ها از نظر رنگ در یک سطح قرار داشتند.

(c) بافت: بالاترین امتیاز ارزیاب ها به نمونه ماست شاهد اختصاص یافت. بین نمونه های ۲، ۳، ۴، ۵ و ۶ نیز تفاوت معنی داری وجود نداشت. هرچند بین این نمونه ها و نمونه شاهد تفاوت معنی داری مشاهده شد ($p\leq 0.05$).

از آنجایی که نتایج به دست آمده از ارزیابی صورت گرفته حاکی از مقبولیت بیشتر نمونه های ماست ۱ و ۴ در بین سایر نمونه ها (به جز شاهد) بود، لذا این نمونه ها انتخاب شده و در یک دوره نگهداری ۲۱ روزه در دمای ۴ درجه سانتیگراد (در فرجه های زمانی ۷ روزه) مورد ارزیابی های pH، اسیدیته، درصد آب اندازی و جمعیت باکتری پروپیوتیک قرار گرفتند.

ماست شاهد بود که بانمونه ۱ تفاوت معنی داری نشان داد ($p\leq 0.05$), در مقابل بین نمونه های ۱ و ۴ تفاوت معنی داری مشاهده نشد. بین نمونه ۱ و نمونه شاهد نیز تفاوت معنی داری مشاهده نشد.

- تغییرات اسیدیته نمونه های ماست پروپیوتیک طی دوره نگهداری

منحنی تغییرات اسیدیته نمونه های مورد بررسی طی دوره نگهداری در نمودار ۲ نشان داده شده است. در این نمودار روند صعودی اسیدیته نمونه ها بخوبی رویت می گردد. در روز هفتم، بیشترین اسیدیته مربوط به نمونه ماست ۱ می باشد که البته از نظر آماری با بقیه نمونه ها اختلاف معنی دار آماری نداشت. در پایان دوره نگهداری بین نمونه های ماست از نظر اسیدیته تفاوت معنی دار وجود نداشت، به عبارتی اختلاف اسیدیته بین نمونه ها معنی دار نبود ($p>0.05$).

- ارزیابی حسی

در جدول ۴ امتیازات حاصل از ارزیابی طعم، بافت و رنگ نمونه های ماست پروپیوتیک بعد از تولید مشاهده می شود.

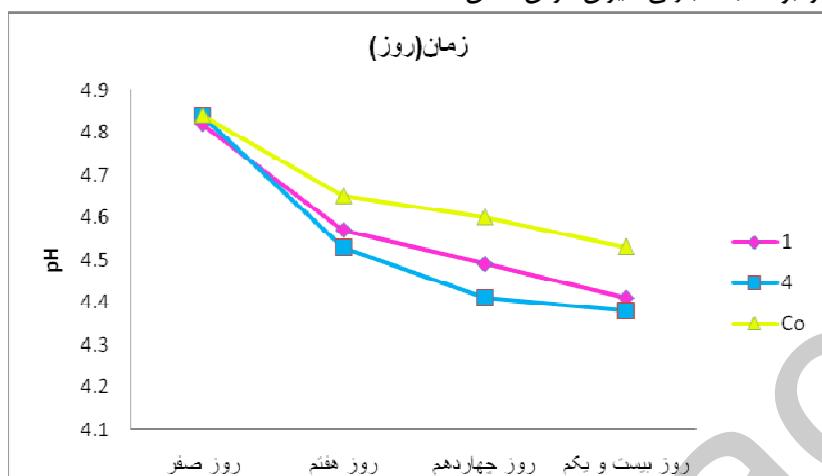
- تغییرات pH نمونه های ماست پروپیوتیک طی دوره نگهداری

در نمودار ۱ منحنی تغییرات pH نمونه های ماست پروپیوتیک طی نگهداری در سرما مشخص شده است. مقادیر pH نمونه های ماست پروپیوتیک در روز تولید و هفتم تفاوت معنی داری را نشان نمی دهد. کاهش pH تا پایان هفته اول تند بوده ولی از روز هفتم به بعد این کاهش از سرعت کمتری برخوردار است. در روز چهاردهم، بین نمونه ۱ و نمونه شاهد تفاوت معنی داری مشاهده شد ($p\leq 0.05$). pH نمونه ۴ از سایر نمونه ها کمتر بود. در روز بیست و یکم، بالاترین میانگین pH (۴/۵۳)، مربوط به

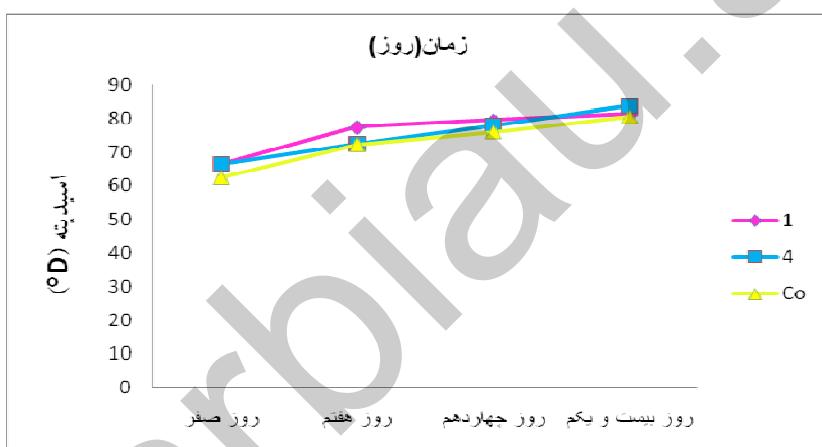
اثر ترتیب تلچیق کشت‌های میکروبی و درجه حرارت بر ماست پروپویوتیک

آن کمتر است. در روز بیست و یکم نیز این نمونه دارای کمترین اسیدیته می‌باشد.

نمونه ماست ۴ از سایر نمونه‌های ماست اسیدیته بیشتری دارد. همچنین روند تغییرات اسیدیته در نمونه ماست شاهد ملايم تر بوده، به عبارتی ميزان ترش شدن

نمودار ۱- منحنی تغییرات pH طی دوره نگهداری نمونه های انتخابی در ۴°C

نمودار ۲- منحنی تغییرات اسیدیته طی دوره نگهداری نمونه های انتخابی در ۴°C

جدول ۵- ميزان آب اندازی نمونه‌های ماست انتخاب شده (برحسب درصد) طی دوره نگهداری در ۴°C (ميانگين ± انحراف معيار)

نمونه ماست/دوره	روز بیست و یکم	روز چهاردهم	روز هفتم	روز صفر
۱	۴/۷۴±۰/۱۷۸ ^b	۳/۵۶±۰/۱۱۳ ^b	۳/۲۴±۰/۰۸۹ ^{ab}	۲/۵۹±۰/۰۶۲ ^a
۴	۱۱/۷۷±۰/۲۲۰ ^a	۸/۳۲±۰/۱۳۶ ^a	۶/۰۹±۰/۰۲۵ ^a	۴/۰۴±۰/۱۳۰ ^a
Co	۳/۱۲±۰/۰۱۷ ^b	۲/۴۴±۰/۰۲۸ ^b	۲/۰۴±۰/۰۱۲ ^b	۱/۱۵±۰/۰۲۵ ^a

* حروف مشابه نشان دهنده عدم معنی دار بودن است(p>0.05).

جدول ۶- جمعیت باکتری پروپویوتیکی لاکتوباسیلوس کازئی (cfu / ml) در نمونه‌های پروپویوتیکی انتخاب شده طی دوره نگهداری در ۴°C (ميانگين ± انحراف معیار)

نمونه ماست/دوره	روز بیست و یکم	روز چهاردهم	روز هفتم	روز صفر
۱	۹/۲×۱۰ ^۷ ±۰/۰۵۱ ^a	۱/۷۵×۱۰ ^۷ ±۰/۰۶۱ ^a	۲/۱۷×۱۰ ^۷ ±۰/۰۷۳ ^a	۳/۴۵×۱۰ ^۷ ±۰/۲۱۷ ^a
۴	۴/۰×۱۰ ^۵ ±۰/۰۰۲ ^a	۷/۴×۱۰ ^۵ ±۰/۰۰۳ ^a	۹/۵×۱۰ ^۵ ±۰/۰۷۷ ^a	۱/۶۷×۱۰ ^۵ ±۰/۰۵۲ ^a

* حروف مشابه نشان دهنده عدم معنی دار بودن است(p>0.05).

میانگین کل باکتری‌های پروبیوتیک در روز هفتم، چهاردهم و بیست و یکم تفاوت معنی داری را نشان نداد.

بحث

در این مطالعه تأثیر ۶ تیمار مختلف، بر اساس روابط همیاری و پادیاری زیستی موجود در آنها بر بهبود قابلیت زیستی پروبیوتیک‌ها و خواص حسی فراورده بررسی شد. بر اساس نتایج به دست آمده بعد از تولید، بین نمونه‌های ماست از نظر pH تفاوت معنی داری وجود نداشت. اسیدیته و آب اندازی نمونه‌های ماست نیز بعد از تولید تفاوت معنی داری را نشان نداد. از نظر شمارش باکتری‌های پروبیوتیک، نمونه ۲ بیشترین تعداد باکتری را داشته و در مقابل کمترین تعداد باکتری به نمونه ماست ۴ اختصاص داشت. تمام نمونه‌های ماست تولید شده در نهایت به وسیله گروه ارزیاب آموزش دیده تحت ارزشیابی حسی قرار گرفت. با توجه به نتایج آماری و ارزشیابی حسی، از نظر رنگ و ظاهر نمونه‌ها، اختلاف معنی داری وجود نداشت. بنابراین طبق نتایج جدول ۴، کمترین امتیاز ارزیاب ها در صفات طعم، بافت و ساختار به نمونه‌های ماست ۲، ۳، ۵ و ۶ تعلق گرفت و لذا از بین ۶ نمونه تولیدی ۲ نمونه ماست ۱ و ۴ انتخاب شدند. در مرحله بعد آزمون‌های فیزیکوشیمیابی و شمارش باکتری‌های پروبیوتیک در روزهای ۷، ۱۴ و ۲۱ برای نمونه‌های منتخب انجام گرفته و با نمونه شاهد مقایسه گردید.

- اثر دوره نگهداری بر pH

باتوجه به نتایج به دست آمده، کاهش pH در نمونه ۱ طی دوره نگهداری تا روز بیست و یکم معنی دار نیست ($p > 0.05$). در نمونه ۴، pH در روز هفتم کاهش می‌یابد ولی این کاهش در مقایسه با روز صفر معنی دار نیست ($p < 0.05$ ، اما در روزهای چهاردهم و بیست و یکم و در مقایسه با نمونه شاهد کاهش معنی داری در مقدار pH دیده می‌شود ($p \leq 0.05$). در روز بیست و یکم، بالاترین میانگین pH مربوط به نمونه شاهد بود که با نمونه ۱ تفاوت معنی داری نداشت ($p > 0.05$ ، در مقابل بین pH نمونه‌های شاهد و ۴ تفاوت معنی داری مشاهده شد ($p \leq 0.05$). به این ترتیب می‌توان فعالیت بیشتر لاکتوباسیلوس کائزی در دمای 40°C ، تولید اسید بیشتر طی نگهداری و کاهش pH را نتیجه گرفت. همچنین

- تغییرات میزان آب اندازی نمونه‌های ماست پروبیوتیک طی دوره نگهداری

نتایج به دست آمده از سنجش آب اندازی یا سینرزیس نمونه‌های ماست پروبیوتیک در طول نگهداری در جدول ۵ مشخص شده است.

در روز صفر تفاوت معنی داری بین درصد آب اندازی نمونه‌های ماست دیده نشد. در روز هفتم، بیشترین درصد آب اندازی مربوط به نمونه ماست ۲ بود که با نمونه ماست شاهد تفاوت معنی داری داشت ($p \leq 0.05$)، ولی با نمونه ماست ۱ اختلاف معنی داری نداشت. اختلاف درصد آب اندازی بین نمونه‌های شاهد و ۱ نیز در روز هفتم معنی دار نبود. نمونه ماست ۴ در بین سایر نمونه‌ها بیشترین درصد آب اندازی را در روزهای هفتم، چهاردهم و بیست و یکم داشت که البته اختلافات مذکور در روزهای چهاردهم و بیست و یکم معنی دار بودند ($p \leq 0.05$). کمترین درصد آب اندازی در روزهای هفتم، چهاردهم و بیست و یکم مربوط به نمونه شاهد بود که البته این مقادیر اختلاف معنی داری را با درصد آب اندازی نمونه ۱ نداشتند.

در روز چهاردهم نیز نمونه ماست ۴ بیشترین درصد آب اندازی را داشت که با سایر نمونه‌ها تفاوت معنی داری داشت ($p \leq 0.05$). در این روز نیز بین نمونه ماست شاهد و نمونه ۱ تفاوت معنی داری دیده نشد. بیشترین درصد آب اندازی در روز بیست و یکم، مربوط به نمونه ماست ۴ بود که با نمونه ماست ۱ و نمونه شاهد تفاوت معنی داری داشت ($p \leq 0.05$). نمونه شاهد در روزهای هفتم، چهاردهم و بیست و یکم کمترین درصد آب اندازی را داشت ولی با نمونه ماست ۱ تفاوت معنی داری مشاهده نشد.

- تغییرات جمعیت لاکتوباسیلوس کائزی در نمونه‌های ماست پروبیوتیک طی دوره نگهداری

نتایج حاصل از شمارش تعداد باکتری‌های پروبیوتیک ماست در طول نگهداری در یخچال در جدول ۶ مشخص گردیده است.

طبق اطلاعات به دست آمده از جدول ۶ تفاوت معنی داری در تعداد باکتری‌های پروبیوتیک در طول دوره نگهداری مشاهده نشد. هر چند تفاوت معنی داری ($p \leq 0.05$) در میانگین کل باکتری‌های پروبیوتیک در روز صفر با روزهای چهاردهم و بیست و یکم مشاهده شد.

اثر ترتیب تلخیج کشت‌های میکروبی و درجه حرارت بر ماست پروپویوتیک

نداشت ($p > 0.05$). افزایش درصد آب اندازی نمونه ۴ نیز معنی‌دار نبود ($p > 0.05$), اما در مقایسه با نمونه شاهد از روز هفتم تا روز بیست و یکم تفاوت معنی‌داری داشت ($p \leq 0.05$). این امر را می‌توان به توانایی کمتر لاکتوباسیلوس کازئی در نگهداری آب در شبکه ژلی در دمای بالا و pH کمتر فراورده نسبت داد. بررسی‌های سایر محققین نشان داده که به طور کلی با افزایش طول دوره نگهداری ماست معمولی و پروپویوتیک، درصد آب اندازی افزایش می‌باید ولی طبق مطالعات انجام شده، این روند در ماست پروپویوتیک محتوی ترکیبات پری‌پویوتیکی افزایش کمتری دارد (Aryana and McGrew, 2007). در یک بررسی کاهاش pH ماست پروپویوتیک حاوی لاکتوباسیلوس کازئی در حضور مخلوط لاکتولوز و اینولین به اثبات رسیده است (Paseephola, 2008).

- اثر دوره نگهداری بر بقاء باکتری‌های پروپویوتیک

(الف) تخمیر دو مرحله‌ای: همانطور که در جدول ۳ مشاهده می‌شود، نمونه ماست ۲ بیشترین جمعیت لاکتوباسیلوس کازئی را بلافصله بعد از تخمیر داشته است. سپس نمونه ماست ۱ حاوی بیشترین جمعیت باکتری پروپویوتیک بوده که البته با سایر نمونه‌ها تفاوت معنی‌داری نداشته است ($p > 0.05$). در صورت امکان پروپویوتیک باید قادر به رشد در طول تخمیر باشد که این باعث افزایش تعداد کلی باکتری‌ها می‌شود و از طرف دیگر باعث می‌شود که باکتری هر چه بیشتر به محیط محصول عادت نماید. بررسی‌های سایر محققین نشان داده است که پروپویوتیک باید قبل و یا همزمان با مایه به ترکیب غذایی افزوده گردد (Kailasapathy and Rybka, 1997). برخی محققین تأثیر تخمیر دو مرحله‌ای را بر بقاء باکتری‌های پروپویوتیک مطالعه کردند. تخمیر ابتدایی به مدت دو ساعت میکرووارگانیسم‌های پروپویوتیک و به دنبال آن تخمیر توسط آغازگرهای ماست انجام شد (Shah & Lankaputhra, 1997). این روش به باکتری‌های پروپویوتیک اجازه می‌دهد که در مرحله پایانی فاز تأخیری¹ یا در ابتدای فاز لگاریتمی² خود قرار گیرند و در نتیجه توانایی رقابت با استارهای ماست را پیدا کنند، که این امر منجر به افزایش تعداد آن‌ها می‌شود (Shah & Lankaputhra, 1997).

¹ Lag phase

بعد است کاهش pH بر بقاء میکرووارگانیسم‌ها در pH نهایی تأثیر داشته باشد (Akalin *et al.*, 2004). در یک بررسی مشابه کاهش pH طی دوره نگهداری، تأثیری بر بقاء لاکتوباسیلوس کازئی L26 نداشت (Donkor *et al.*, 2006) فراورده منجر به تغییرات بیشتر pH طی دوره نگهداری می‌شود (Donkor *et al.*, 2006). نمونه ۴ نیز که pH کمترین pH را در روز هفتم داشت، بیشترین کاهش pH و کمترین جمعیت میکروبی را طی دوره نگهداری نشان داد، اما تفاوت معنی‌داری با نمونه ۱ نداشت ($p > 0.05$). در یک بررسی مشابه نیز، کاهش pH ماست محتوی لاکتوباسیلوس اسیدوفیلوس و بیفیدوباکتریوم بیفیلوم تأثیری در جمعیت میکروبی آن‌ها نداشت (Shah, 2000).

- اثر دوره نگهداری بر اسیدیته

در این مطالعه، نمونه ۴ بیشترین مقدار اسیدیته را طی نگهداری داشت ولی این تفاوت با نمونه شاهد معنی‌دار نبود ($p > 0.05$). در این مطالعه تغییرات غلظت اسیدلاکتیک مستقل از کاهش pH نمونه‌های ماست است. در یک بررسی مشابه تغییرات غلظت اسیدلاکتیک در نمونه ماست پروپویوتیک محتوی لاکتوباسیلوس اسیدوفیلوس، بیفیدوباکتریوم لاکتیس و لاکتوباسیلوس پاراکازئی توسط HPLC مورد مطالعه قرار گرفت. در این مطالعه نیز غلظت اسیدلاکتیک نمونه شاهد در روز اول تا پایان دوره نگهداری تفاوت معنی‌داری نداشت ($p > 0.05$) (Donkor *et al.*, 2006). افزایش اسیدیته ماست پروپویوتیک در نتیجه رشد لاکتوباسیلوس دلبروکی زیرگونه بولگاریکوس و استرپتوكوکوس ترموفیلوس طی دوره نگهداری است. بررسی‌ها نشان دهنده فعالیت باکتری‌های ماست تا انتهای دوره نگهداری محصول می‌باشد (Akalin *et al.*, 2004).

- اثر دوره نگهداری بر آب اندازی

در این مطالعه، افزایش درصد آب اندازی در تمام نمونه‌ها با افزایش زمان¹ ماندگاری مشاهده شد (Aryana and McGrew, 2007). افزایش درصد آب اندازی نمونه ۱، طی نگهداری و در مقایسه با نمونه شاهد تفاوت معنی‌داری

² Log phase

و لاکتوباسیلوس کازئی در دمای 37°C استفاده گردد زیرا بالاترین جمعیت پروبیوتیکی فعال و کمترین درصد آباندازی در کنار طعم و بافت مناسب محصول بدست می‌آید.

منابع

مرتضویان، ام. و سهراب وندی، س. (۱۳۸۵). پروبیوتیک‌ها و فرآورده‌های غذایی پروبیوتیک، انتشارات اتا، چاپ اول.
میرزائی، ح. و گیتی، ک. (۱۳۸۳). مطالعه امکان تولید یک فرآورده پروبیوتیکی شیر با استفاده از کشت کمکی لاکتو باسیلوس کازئی. مجله علوم دامپزشکی ایران، سال اول، شماره ۱.
میرزائی، ح. گیتی، ک. و سودی، م. (۱۳۸۴). مطالعه تاثیر دکسترون، والین، گلیسین، تیامین و دماهای مختلف بر سرعت رشد لاکتوباسیلوس کازئی در شیر. مجله علوم و صنایع غذایی ایران، سال دوم، شماره ۱.

Akalin, A. S., Fenderya, S. & Akbulut, N. (2004). Viability and activity of bifidobacteria in yoghurt containing fructooligosaccharids during refrigerated storage. International Journal of Food Science, 39, 613-621.

Aryana, K. J. & McGrew, P. (2007). Quality attributes of yogurt with *Lactobacillus casei* and various prebiotics. LWT, 40, 1808-1814.

Begley, M., Hill, C., & Gahan, C. G. M. (2006). Bile salt hydrolase activity in probiotics. Applied and Environmental Microbiology, 72, 1729-1783.

Djouzi, Z., Andrieux, C., Degivry, M. C., Bouley, C. & Szylit, O. (1997). The Association of Yogurt Starters with *Lactobacillus casei* DN 114.001 in Fermented Milk Alters the composition and Metabolism of Intestinal Microflora in Germ-Free Rats and in Human Flora-Associated Rats. Journal of Nutrition, 127, 2260-2266.

Donkor, O. N., Henriksson, A., Vasiljevic, T. & Shah, N. P. (2006). Effect of acidification on the activity of probiotics in yoghurt during cold storage. International Dairy Journal, 16, 1881-1889.

Fayol-Messaoudi, D., Berger, C. N., Coconnier-Polter, M. H., Lievin-Le Moal, V. & Servin, A. L. (2005). pH, lactic acid, and non-lactic acid-dependent activities of probiotic *Lactobacilli* against *Salmonella enterica* Serovar *Typhimurium*. Applied and Environmental Microbiology, 71, 6008-6013.

اجازه استفاده از نژادهایی از باکتری‌های پروبیوتیک که در حضور ارگانیسم‌های دیگر رشد نمی‌کنند را می‌دهد. هر چند بقای پروبیوتیک‌ها در این روش نیز تضمین نمی‌شود (Vasiljevic and Shah, 2008) نشان می‌دهد در طول پاساز مرحله اول لاکتوباسیلوس کازئی به محیط عادت کرده و رشد و فعالیت مناسب خود را پیدا نموده و توانایی رقابت یا همزیستی با مایه ماست را پیدا کرده است (میرزائی و کریم، ۱۳۸۳). نتایج بررسی‌های سایر محققین نشان داده است که اثرات سلامت بخش کشت تواأم استارترهای ماست و لاکتوباسیلوس کازئی در شیرهای تخمیری نسبت به کشت منفرد لاکتوباسیلوس کازئی در فرآورده‌ها بیشتر است (Djouzi et al., 1997).

ب) خاصیت آتناگونیسم بین گروه‌های مختلف میکروبی: نتایج جدول ۶ نشان می‌دهد که در نمونه ماست ۱ که دارای بیشترین میزان بقاء باکتری پروبیوتیک بوده بعد از ۲۱ روز نگهداری، بقاء باکتری پروبیوتیک کاهش داشته است، نتایج تحقیقات محققین دیگر نیز کاهش تعداد پروبیوتیک‌ها را در طول نگهداری ثابت کرده است که این کاهش بسته به نوع ماست و نوع آغازگر متفاوت است (Vasiljevic and Shah, 2008; Vinderola et al., 2000). اگرچه در بین باکتری‌های پروبیوتیک، بیشترین میزان بقاء را به لاکتوباسیلوس کازئی نسبت می‌دهند ولی تولید مقادیر زیاد اسید توسعه این باکتری و نیز باکتری‌های آغازگر ماست و عدم وجود ترکیبات مغذی و محرك رشد از دلایل کاهش معنی‌دار تعداد باکتری مذکور در طول دوره نگهداری است (میرزائی و همکاران، ۱۳۸۸). بقای باکتری‌های پروبیوتیک ممکن است توسط متابولیت‌های تولید شده توسط استارترها، مانند اسیدلاکتیک، پراکسید هیدروژن و باکتریوسین‌ها و مواد بازدارنده رشد نیز تحت تأثیر قرار بگیرد (Mattila-Sandholm et al., 2001).

نتیجه گیری

لاکتوباسیلوس کازئی از مهم‌ترین و متدائل‌ترین باکتری‌های پروبیوتیکی می‌باشد که امروزه در فرمولاسیون فرآورده‌های غذایی لبنی به کار می‌رود. نتایج حاصل از این تحقیق نشان داد که برای دستیابی به ویژگی‌های مطلوب فرآوری بهتر است از کشت تواأم باکتری‌های آغازگر ماست

اثر ترتیب تلخیج کشت‌های میکروبی و درجه حرارت بر ماست پروپیوتویک

- Guerin-Danon, C., Chabanet, C., Pedone, C., Popot, F., Vaisside, P., Bouley, C., Szylit, O. & Andrieux, C. (1998). Milk fermented with yogurt cultures and *Lactobacillus casei* compared with yogurt and gelled milk: influence on intestinal microflora in healthy infants. American Journal of Clinical Nutrition, 67, 111-117.
- Isolauri, E., Sutas, Y., Kankaapaa, P., Arvilommi, H. & Salminen, S. (2001). Probiotics: Effects on immunity. American Journal of Clinical Nutrition, 73, 444S-450S.
- Kailasapathy, K., and Rybka, S. (1997). *Lactobacillus acidophilus* and *Bifidobacterium* ssp.-Their therapeutic potential and survival in yoghurt. Australian Journal of Dairy Technology, 52, 28-35.
- Liong, M. & Shah, N. P. (2005). Acid and bile tolerance and cholesterol removal ability of lactobacilli strains. Journal of Dairy Science, 88, 55-66.
- Lourens-Hattingh, A. & Viljoen, B. C. (2001). Yoghurt as probiotic carrier food. Review article. International Dairy Journal, 11, 1-17.
- Mattila-Sandholm, T., Myllarinen, P., Crittenden, R., Mogensen, G., Fondén, R. & Saarela, M. (2002). Technological challenges for future probiotic foods. International Dairy Journal, 12, 173-182.
- Oliveira, M. N., Sodini, I., Remeuf, F. & Corrieu, G. (2001). Effect of milk supplementation and culture composition on acidification, textural properties and microbiological stability of fermented milks containing probiotic bacteria. International Dairy Journal, 11, 935-942.
- Paseephol, T. (2008). Characterisation of prebiotic compounds from plant sources and food industry wastes. Inulin from Jerusalem artichoke and Lactulose from milk concentration permeate, 1-21.
- Rafter, J. (2002). Lactic acid bacteria and cancer: Mechanistic perspective. British Journal of Nutrition, 88 (Suppl.), S89-S94.
- Rasdhari, M., Parekh, T., Dave, N., Patel, V. & Subhash, R. (2008). Evaluation of various physic-chemical Properties of Hibiscus safdariffa and *L. casei* incorporated probiotic yogurt. Pakistan Journal of Biological Sciences, 11, (17), 2101-2108.
- Saide, J. A. O. & Gilliland, S. E. (2005). Antioxidative activity of Lactobacilli measured by oxygen radical absorbance capacity. Journal of Dairy Science, 88, (4), 1352-1357.
- Shah, N. P. (2007). Functional cultures and health benefits. International Dairy Journal, 17, 1262-1277.
- Shah, N. P. (2000). Probiotic bacteria: Selective Enumeration and Survival in Dairy Foods. Journal of Dairy Science, 83, 894-907.
- Shah, N. P. & Lankaputhra, W. E. V. (1997). Improving viability of *Lactobacillus acidophilus* and *Bifidobacterium bifidum* ssp. In yoghurt. International Dairy Journal, 7, 349-356.
- Tharmaraj, N. & Shah, N. P. (2003). Selective Enumeration of *Lactobacillus delbrueckii* ssp. *Bulgarius*, *Streptococcus thermophilus*, *Lactobacillus acidophilus*, *Bifidobacteria*, *Lactobacillus casei*, *Lactobacillus rhamnosus*, and *Propionibacteria*. Journal of Dairy Science, 86, 2288-2296.
- Unal, B., Metin, S. & Iski, N. D. (2003). Use of response surface methodology to describe the combined effect of storage time, locust bean gum and dry matter of milk on the physical properties of low-fat set yoghurt. International Dairy Journal, 13, 909-916.
- Vahcic, N. & Hruskar, M. (2000). Slovenian fermented milk with probiotics, Zootehnika, 76, 41-46.
- Vasiljevic, T. & Shah, N. P. (2008). Probiotics-From Metchnikoff to bioactives. International Dairy Journal, 18, 714-728.
- Viljanen, M., Kuitunen, M., Haahtela, T., Juntunen-Backman, K., Korpela, R. & Savilahti, E. (2005). Probiotic effects on faecal inflammatory markers and on faecal IgAin food allergic atopic eczema/dermatitis syndrome infants. Pediatric Allergy and Immunology, 16, 65-71.
- Vinderola, C. G., and Reinheimer, J. A. (2000). Enumeration of *Lactobacillus casei* in the presence of *Lactobacillus acidophilus*, *bifidobacterium* and lactic starter bacteria in fermented dairy products. International Dairy Journal, 10, 271-275.
- Vinderola, C. G., Bailo, N. & Reinheimer, J. A. (2000). Survival of probiotic microflora in Argentinian yoghurts during refrigerated storage. Food Research International, 33, 97-102.